

Михалогларъ, отъ които повечето сж носѣли чисто мухамедански имена). Слѣдъ падането на Ц-дъ (1453), румелийски беглербегъ е билъ други ренегатъ — Махмудъ паша ¹⁾).

Сливенъ е принадлежалъ къмъ войнишкитѣ заселища прѣзъ робството. Царуването на Сюлейманъ велики прѣзъ срѣдата на XVI-я вѣкъ (1520—1566 г.) ще е влѣло нова статуя въ развоя на сливенския войниклъкъ, тъй като съгласно румелийското какунъ-наме сума заварени и прѣработени отъ турцитѣ военно-правни институти се подхвърлиха на нова организация. Сливенъ, бидейки до края на XV-я вѣкъ можеби само съ 7—8 хиляди жители, като нарастващъ постепенно и все подъ разширявани правдини съ потвърдени хрисовули, скрѣпени съ султански фирмани, до срѣдата на XVI-я вѣкъ, ще е билъ съ болшинство войнишко население. Това прѣдположение се подкрѣпя още и съ факта, че Сливенъ липсва отъ списъка на подсжднитѣ на румелийскитѣ сѣдии заселища. Първиятъ военно-административенъ управител на Сливенъ се е наричалъ войвода, а съ постепенното заселване на турци тукъ, като специално за тѣхъ властующо лице — кадия. Началникътъ на войнишкитѣ заселища се е казвалъ войвода, а самото това име е носѣлъ и главатарътъ на войницитѣ (по-послѣ прѣведено на турски = черибаша). Интересно е това, че управители, началници на извѣстни заселища, (въ това число и Сливенъ) бѣха вече турци (мухамедани), а се наричаха пакъ войводи. Подсждната на тия управители земя се наричаше войводалъкъ (vaivodalik въ Thornton). Пашитѣ, като пълномощници на беглербега дездуръ мукаремъ, само по-късно сж упражнявали извѣстна юрисдикция чрѣзъ своитѣ кадии въ войводствата (войводалъцитѣ), войнишкитѣ заселища. Кога именно

¹⁾ Казвалъ се по-рано Михаилъ Абогавичъ. Подъ него сжбили бейовитѣ вѣроятно на южнобългарски пашалѣци: Умуръ и Иса — внуци на Евреносъ бей и Али — потомъкъ на Михалоглу. Ср. Osman Zade (les biograph. des Vizires III, 43) въ Хамеръ—Хелеръ III. 106. До колко беглербеговитѣ сж експлоатирали раята, на смѣтка на която сж трупали несиѣтни богатства, се види отъ примѣра съ Тимурташъ, който съ румелийскитѣ си войски се е билъ срѣщу Тамерланъ и, когато този го уловилъ робъ, запиталъ го: „за какво трупѣ тия богатства? Не можеше ли съ тѣхъ да съберешъ по-голѣма армия за да защищавашъ господаря си (Баязидъ)?“